

# Romolhatatlan örökség



## SZOMBAT DÉLUTÁN

**E HETI TANULMÁNYUNK:** 3Mózes 11:44-45; Ezékiel 33:11; János 3:16; 1Péter 1:1-25

*„Lelketeket az igazság iránt való engedelmességben képmutatás nélküli való atyafiúi szeretetre tisztítván meg a Lélek által, egymást tiszta szívből buzgón szeressétek” (1Pt 1:22).*

Amikor tanulmányozzuk a Bibliát, főleg, ha egy könyvre vagy annak egyik részletére összpontosítunk, amennyiben lehetséges, választ kell találnunk néhány kérdésre.

Először is jó tudni, eredetileg kiknek szólt az írás. Másodsor, ami talán még fontosabb, nézzük meg, hogy pontosan mi volt a célja. Milyen adott kérdéssel (ha volt ilyen) foglalkozott az író (például amikor Pál a galáciabelieknek az üdvösséggel és a törvénnyel kapcsolatos teológiai tévedésekről írt). Amint tudjuk, az Újszövetség nagy részét apostoli levelek formájában írták, levelet pedig általában azért szoktunk küldeni, hogy valamilyen konkrét üzenetet közöljünk a címzettekkel.

Más szóval, amikor Pétert olvassuk, jó lenne minél többet megtudni a levél történelmi kontextusáról (összefüggéseiről). Mit és miért mondott az apostol? Ami pedig természetesen a legfontosabb: *Milyen üzenet szól nekünk (akiknek szintén írt az isteni ihletés hatása alatt)?*

Hamarosan, már az első versekben látni fogjuk: Péter levelei sok fontos igazságot tartogatnak számunkra is ma, évszázadokkal a keletkezésük után.

## „SZÓRVÁNYBAN ÉLŐ JÖVEVÉNYEKNEK”

Ha kapnánk egy papírt, aminek az elején ez állna: „Tisztelt Uram!”, rájönnénk, hogy éppen egy levelet olvasunk. Valószínűleg még arra is követgetnénk, hogy olyasvalakitől jött, akivel nem állunk szoros kapcsolatban.

A mai levelek megszokott módon kezdődnek, mint ahogy az ókoriak is. Péter úgy kezdi írását, ahogy egy ókori levélnek kezdődnie kell. Megnevezi a szerzőt és a címzetteket.

**Olvassuk el 1Pt 1:1 versét! Mit tudhatunk meg ebből a versből, ami kissé megvilágíthatja a hátteret?**

Péter egyértelműen azonosítja magát. A neve a levél első szava. Ám azonnal „Jézus Krisztusnak apostolaként” mutatja be magát. Ezzel felmutatja „meghatalmazását”, kihangsúlyozza isteni elhívását, ahogy azt Pál is gyakran tette (Róm 1:1; Gal 1:1; Ef 1:1). „Apostol” volt, „küldött” – az Úr Jézus Krisztus küldte el.

Péter megnevezi, hogy mely régiókba küldte levelét: Pontuszba, Galáciába, Kappadóciába, Ázsiába és Bithiniába. Ezek egyaránt kis-ázsiai területek, nagyjából a mai Törökország Boszporusztól keletre eső részén.

Vitatott, hogy Péter leginkább zsidó vagy pogány hívőknek írt-e. Az 1Pt 1:1 versében használt kifejezések – „jövevények”, „szórványban (diaszpórában) élők” (új prot. ford.) – általában az I. században a Szent Föld határain kívül élt zsidókra utalnak. A „*választva*” és „*megszentelésében*” szavak 1Pt 1:2 versében zsidókra és keresztényekre is vonatkoznak. A „*pogányok*” (1Pt 2:12; 4:3) szóval utal az apostol azokra, akik a közösség körein kívül estek, tehát ez is alátámasztja, hogy zsidóknak írt.

Néhány kommentátor ezzel szemben azzal érvel, hogy amit az apostol 1Pt 1:18 és 4:3 versében mond, az inkább illik a pogányságból megtért keresztényekre, mint a zsidókra. Elvégre, vajon Péter tényleg írt volna a zsidóknak „a ti atyáitoktól örökölt hiábavaló életetekről”? Vagy mondta volna nekik ezt: „*Mert elég nekünk, hogy életünk elfolyt idejében a pogányok akaratát cselekedtük járván feslettségekben, kívánságokban, részegségeken, dobzódásokban, ivásokban és undok bálványimádásokban*” (1Pt 4:3)? Számunkra viszont a hallgatóság kiléténél még fontosabb, hogy mi áll az üzenetben.

## VÁLASZTOTTAK

**Olvassuk el 1Pt 1:2 versét! Mit árul el ez még azokról, akiknek Péter írt? Mire hívja őket?**

---

---

---

Akár zsidó, akár pogány hátterű hívőknek is írt, Péter egyet biztosan tudott: „*ki vannak választva az Atya Isten eleve elrendelése szerint*” (1Pt 1:1-2, RÚF). Viszont itt óvatosnak kell lennünk. Ez nem azt jelenti, hogy Isten eleve elrendelte: egyesek megmeneküljenek, mások pedig elveszenek, és Péter történetesen épp azoknak írt, akiket Isten kiválasztott az üdvösségre, szemben azokkal, akiket a veszedelemre választott ki az Úr. Nem tanít ilyet a Biblia!

**Olvassuk el Ez 33:11, Jn 3:16, 1Tim 2:4 és 2Pt 3:9 verseit! Hogyan segítenek ezek a részek megérteni, mire utalt Péter a kiválasztást említve?**

---

---

---

A Szentírás egyértelműen elmondja: Istennek az a szándéka, hogy mindenki megmeneküljön, és a tervét már a föld teremtése előtt lefektette az érdekünkben: „*Mert őbenne kiválasztott minket már a világ teremtése előtt*” (Ef 1:4). Mindenkit „*kiválasztott*”, ami azt jelenti, hogy szeretné, ha mindenki megmenekülne és senki sem veszne el. Minden embert eleve elrendelt az örök életre. Vagyis a megváltási terv mindenkire vonatkozik, az engesztelés mindenkire kiterjed, még akkor is, ha nem mindenki fogadja el, amit Isten felkínál.

Isten előre ismerte a kiválasztottakat, előre tudta, hogy az üdvösség kérdésében milyen döntést hoznak majd meg szabadon. Ez nem befolyásolta választásukat, ahogy az az anya sem szabja meg gyermeke döntését, aki tudja, hogy a gyerek majd a csokoládétortát fogja választani a zöldbab helyett.

**Milyen bátorítást találunk abban az igazságban, hogy Isten kiválasztott az üdvösségre?**

## FŐ TÉMÁK

**Olvassuk el 1 Pt 1:3-12 verseit! Mi Péter fő üzenete ezekben a versekben?**

---

A köszöntésben, 1Pt 1:2 versében Péter már említést tett olvasóinak az Atyáról, a Fiúról és a Szentlélekről. A Szentháromság három tagja 1Pt 1:3-12 szakaszának a tárgya. Az Atya és a Fiú 1Pt 1:3-9 témája, 1Pt 1:10-12 verseiben pedig a Szentlélek emelkedik ki.

Amikor Péter az Atyáról, a Fiúról és a Szentlélek munkájáról ír, sok olyan témát említ meg, amelyekre később még visszatér.

Azzal kezdi, hogy a keresztények újjászülettek (1Pt 1:3; lásd még Jn 3:7). Az egész életük átalakult Jézus feltámadása és a különleges örökség miatt, amely a mennyben várja őket (1Pt 1:3-4). Itt, ahogyan az Újszövetség sok más részében, Jézus feltámadását mutatja be a keresztény reménység kulcsaként.

Ez a reménység ad okot a keresztényeknek az örömré, annak ellenére, hogy *Péter első levelének* olvasói közül sokan szenvednek. A szenvedés megpróbálja és megtisztítja a hitüket, amint a tűz megtisztítja az aranyat. Bár Péter olvasói nem látták Jézust földi szolgálata során, szeretik Őt és hisznek benne. Hitük eredménye pedig az üdvösség és az ígélet: „*Romolthatatlan, szeplőtlen és hervadhatatlan örökség... amely a mennyekben van fenntartva számunkra*” (1Pt 1:4).

Péter szintén a tudukra adja, hogy a régi próféták a nekik „*szánt kegyelemről prófétáltak*” (1Pt 1:10, RÚF). Az Ószövetség prófétái „*keresték és kutatták*” (1Pt 1:10, RÚF) az üdvösséget, amit ezek az emberek tapasztaltak Jézusban.

Az apostol rámutat, hogy miközben a hitük miatt üldözést szenvednek, a jó és a rossz közötti nagyobb küzdelem részesei. Végül pedig segíteni akar nekik, hogy hűségesek maradjanak az igazsághoz, még a megpróbáltatások alatt is.

**1Pt 1:4 versében az áll, hogy az örökségünk „a mennyekben van fenntartva a számunkra”. Gondolkodjunk el ezen, az üzenetet magunkra vonatkoztatva! Van a mennyben egy hely, amit Isten személyesen nekünk tart fenn! Hogyan fogadjuk ezt a csodálatos ígéretet?**

## AZ ÜDVÖSSÉGRE JUTÓK ÉLETE

**Olvassuk el 1Pt 1:13-21 szakaszát! Ezek szerint mi ösztönözzön a keresztényi magatartásra?**

Az „*annakokáért*” szó, amellyel 1Pt 1:13 kezdődik, megmutatja, hogy az utána következők a korábbiak folytatásaként értendők. Ahogy a tegnapi tanulmányban láthattuk, Péter épp Isten kegyelméről és a keresztények Jézus Krisztusba vetett reménységéről beszélt (1Pt 1:3-12).

Ennek a kegyelemnek és reménységnek az eredményeképpen buzdítja az olvasóit, hogy készítsék fel elméjüket (1Pt 1:13, RÚF). Azaz, mivel üdvösséget nyernek Jézusban, készüljenek fel gondolatban arra, hogy erősen álljanak meg és legyenek hűségesek (1Pt 1:13).

**Olvassuk el 1Pt 1:13 versét! Mit jelent teljes egészében a Jézusban ki-nyilatkoztatott kegyelemben reménykedni?**

---

Péter határozottan állítja, hogy hitünk egyedül Jézusban nyugszik. Majd kihangsúlyozza, hogy a keresztényektől elvárható a magatartás egy bizonyos szintje, az üdvösségre jutás következményeként. Megnevezi a keresztényi magatartás mögött meghúzódó három fő indítékot: Isten jelleme (1Pt 1:15-16), a közelgő ítélet (1Pt 1:17) és a megváltás ára (1Pt 1:17-21).

Isten jelleme az első, ami keresztényi magatartásra készítet – így lehetne összefoglalni: Isten szent. Péter 3Móz 11:44-45 szakaszából idéz, amikor felszólít: „*Szentek legyetek, mert én szent vagyok*” (1Pt 1:16). Tehát Jézus követőinek szintén szentnek kell lenniük (1Pt 1:15-17)!

A keresztényi magatartás második ösztönzője az a felismerés, hogy a szent Isten mindenkit részrehajlás nélkül meg fog ítélni, a tettei alapján (1Pt 1:17).

A harmadik indíték a keresztény megváltás nagy igazságából ered. Ez azt jelenti, hogy áron vétettünk meg, igen magas áron: Krisztus drága vérében (1Pt 1:19). Péter kihangsúlyozza, hogy Jézus halála nem a történelem egy véletlen eseménye volt, hanem amit Isten már a világ alapítása előtt elrendelt (1Pt 1:20).

**Mi készítet arra, hogy keresztények legyünk? Mit válaszolnánk és miért, ha valaki megkérdezné: „Miért vagy keresztény?” Beszéljünk erről szombaton a csoportban!**

## SZERESSÉTEK EGYMÁST!

Péter ezután a szent és hűséges élet felé tereli a keresztényeket.

**Olvassuk el 1Pt 1:22-25 verseit! Mi a fő kijelentése a kereszténység lényegét illetően?**

Az apostol először is a tisztaságra buzdítja a keresztényeket („*Tisztítsátok meg lelketeket...*”) és arra, hogy az igazságnak engedelmessé váljanak (1Pt 1:22). A „tisztít” vagy „megtisztít” ige szorosan kapcsolódik a „szent” és a „szentség” szavakhoz, amelyek visszautalnak arra, amit Péter néhány verssel előbb írt (1Pt 1:15). A keresztények a Jézus iránti elköteleződésük és a keresztesség által (vö. 1Pt 3:21-22) megtisztultak, vagyis elkülönítették magukat Istennek, méghozzá az igazságnak engedelmessé válva. Életük megváltozásának az a természetes következménye, hogy közeli kapcsolatba kerülnek a hasonló világnézetet vallókkal. Ezek a kapcsolatok olyan szorosak, hogy Péter a család hasonlatával ír róluk. A keresztények testvéri szeretetből cselekedjenek. 1Pt 1:22 versében az „*atyafiúi*” szeretet (görögül *philadelphia*) „testvéri szeretetet” jelent. Olyan szeretet ez, ami a családtagokat köti össze.

Több különböző szó van a görögben, amit úgy lehet lefordítani, hogy „szeretet”: *philia* (barátság), *eros* (a férj és a feleség közötti szenvedélyes szeretet), *agape* (tisztá, a másik javát kereső szeretet). Amikor Péter leírja: „*egymást kitarthatóan, tiszta szívből szeressétek*” (1Pt 1:22, RÚF), az *agape* szót használja, ami általában a mások javát kereső, tiszta szeretetet jelenti. Biztosan ezért tette hozzá, hogy „*tiszta szívből*” (1Pt 1:22, RÚF) szeressék egymást, olyan szívvel, amely az Isten romolthatatlan Igéje által újjászületettek jellemezhető (1Pt 1:23; lásd még 1Pt 1:3). Ilyen szeretet csak Istentől eredhet. Az önző, egocentrikus, bűnöktől meg nem tisztult szív képtelen rá, és Péter ezért hangsúlyozta annyira, hogy az „*igazság iránt való engedelmes-ségben*” (1Pt 1:22) tisztítsuk meg magunkat. Az igazságot nem csak hinni kell, hanem aszerint is kell élni!

**Hogyan tanulhatunk meg még inkább szeretni? Milyen döntéseket kell meghoznunk annak érdekében, hogy olyan szeretetet mutathassunk ki, amely „*tiszta szívből*” ered?**

## TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

*Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 1. köt. „Krisztus – az élet útja” c. fejezet, 335-338. o.; „Tökéletes engedelmesség Krisztus által” c. fejezet, 343-345. o.

Bámulatos, hogy milyen gazdag és mély a mondanivalója *Péter első levele* 1. fejezetének és milyen hatalmas területet fed le! Az elején az apostol a Szentháromság jelleméről gondolkodik, szól az Atyáról, a Fiúról és a Szentlélekről. Jézus Krisztus, a Fiú által adott nekünk az Atya Megváltót, és megszentelődésre, engedelmességre választott ki minket benne. Megszeretjük Jézust, nemes örömet találunk benne. Halála és feltámadása által miénk a „romolhatatlan örökség” ígérete, amely a mennyben vár ránk. Így még a próbák között is igazi örömünk lehet a Krisztusban felkínált üdvösségben. „[Péter] Levele a bátorság újraélesztésének és a próbák, szenvedések alatt lévők számára a hit erősítésének eszköze volt, hogy felélessze a jó munkára azokat, akik a sokféle kísértésben Istenbe vetett reménységük elvesztésének veszélyében voltak” (Ellen G. White: *Az apostolok története*. Budapest, 2001, Advent Kiadó, 339-340. o.). Eközben a Szentlélek a prófétákon keresztül munkálkodva vázlatosan bemutatta, hogy milyen korban élt Péter és az első olvasói. Ebből következően a keresztényeknek szent életet kell élni, az igazságnak engedelmeskedve, „*tiszta szívből*” fakadó szeretet által jellemezhető közösségekben.

## BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Nézzük át az osztályban a szerdai tanulmány utolsó kérdésére adott válaszokat! Mi motivál a keresztényi életre? Mi a közös a válaszainkban? Miben térnek el?
- 2) Az 1. fejezetben Péter kétszer említette Jézus feltámadását (1Pt 1:3, 21). Miért olyan fontos a feltámadás a hitünk szempontjából?
- 3) Péter szólt a „romolhatatlan örökségről” (lásd még Dán 7:18). Mit jelent ez? Gondoljunk valamire, ami a földön elhervad vagy azonnal elpusztul! Ezek szerint tehát mennyire csodálatos az örökségünk?
- 4) Hogyan növekedhet a hitünk a próbák között? Azaz milyen döntéseket hozhatunk meg, hogy tanuljunk abból, amit elszenvedünk?

## A SZŐNYEG

A végtelenben, tér s időnek  
örök határin messze túl,  
a mindenségnek, múlt s jövőnek  
szövőszékénél ül az Úr.

Szövi száz meg száz emberélet  
szép, tarka, hímes szőnyegét,  
hol napfényt szó beléje, hol meg éjet,  
így lesz hol fényes, hol sötét.

Szált szálba fonva vagy bogozva,  
keresztbe szöve, át meg át,  
egymás erejét megsokszorozza,  
és fényt és színt egymásnak ad.

De amint éltünk gyöngé szála  
ez óriás szőnyegbe fut,  
nem eszmél sorsa mély okára,  
s dicsőségéről mit sem tud.

Ám kezdetén egy szebb jövőnek,  
a mindenségen messze túl,  
dicső remekmű lesz a szőnyeg,  
mit életünkből szőtt az Úr!

*(Ismeretlen szerzőtől, emlékezetből leírva. DIR)*